

РЕШЕНИЕ

№ 2460

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **241** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], срещу Решение от 23. 11. 2021 г., постановено по НАХД № 15163/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав. С посочения съдебен акт е потвърдено НП № 23-003851/ 15. 10. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област към ГД „Инспекция по труда“, с което за нарушение на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 12/ 30. 12. 2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 6 от Наредба № РД-07-2 от 06. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, като постановено в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област чрез своя процесуален представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, III касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е приел за установено от фактическа страна следното:

На 10. 08. 2020 г. служители на ДИТ – СО извършили проверка по спазване на трудовото законодателство по КТ и ЗЗБУТ на [фирма] в обект за контрол: склад за плочки, [населено място], район П., [улица]срещу С.. Поводът за инспектирането бил сигнал от органите на МВР по повод на настъпила злополука с А. А. Ж., ЕГН: [ЕГН]. Проверяващите констатирани, че дружеството в качеството му на работодател не е документирало провеждането на инструктаж на всички лица, които могат да бъдат застрашени, по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи в посочения склад за плочки. При извършения контрол било установено, че работодателят не е документирал инструктаж на А. А. Ж., ЕГН: [ЕГН]., който е починал на 10. 08. 2020 г. при трудова злополука.

Деянието било квалифицирано като нарушаване на разпоредбите на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 12 за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 6 и чл. 11, ал. 6 от Наредба № РД-07-2 от 16. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, поради което на 21. 08. 2020 г. бил съставен срещу дружеството АУАН № 23-003851. Въз основа на съставения акт било издадено НП № 23-003851/ 15. 10. 2020 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област към ГД „Инспекция по труда“, с което за нарушение на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 12/ 30. 12. 2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 6 от Наредба № РД-07-2 от 06. 12. 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

При така установената фактическа обстановка, която се споделя напълно от настоящия касационен състав, районният съд приел, че при съставяне на акта и при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Направил е извод, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършеното нарушение, а административнонаказващият орган правилно е квалифицирал

нарушението и го е санкционирал съобразно санкционната норма на чл. 413, ал. 2 от КТ. Споделил е аргументите на наказващия орган, че в случая нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Настоящият касационен състав се съгласява напълно с направените от районния съд правни изводи относно липсата на допуснати съществени процесуални нарушения от наказващия орган. Съдът споделя и аргументите за безспорната установеност на извършеното нарушение.

По делото няма спор, а и това се установява от доказателствения материал, че спрямо А. А. Ж. не е проведен начален инструктаж. Действително, същият не е бил служител на дружеството, но като такъв е попадал в хипотезата на чл. 11, ал. 1, т. б от Наредба № РД 07-2/ 16. 09 2009 г., съгласно чиято разпоредба работодателят осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ независимо от срока на договора и продължителността на работното време, включително и на всички други лица, които ще посещават производствени звена на предприятието. Редът за последните работодателят сам следва да документира съгласно чл. 11, ал. б на същия акт.

Разпоредбата на чл. 55 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд предвижда, че лицата, които нарушават изискванията или не изпълняват задълженията си по този закон, носят отговорност по чл. 413, чл. 414, чл. 415 и чл. 416 от Кодекса на труда и другите специфични за съответната дейност закони и нормативни актове. За работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, административно-наказателната разпоредба на чл. 413, ал. 2 от КТ предвижда "имуществена санкция" в размер от 1 500 лева до 15 000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. Правилно районният съд е определил като законосъобразна наложената имуществена санкция в размер над минималния, предвид необратимите тежки последици, настъпили спрямо лицето А. Ж., спрямо когото не е проведен инструктаж.

Не се споделят твърденията в касационната жалба, че не е ясно за какво именно нарушение е наказано дружеството.

Същото е индивидуализирано точно и конкретно, поради което не е препятствана възможността на санкционираното дружество да разбере за какво именно нарушение му е наложено наказание. Безсъмнено е, че същото се състои в нарушение на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 12/ 30. 12. 2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи, съгласно чиято разпоредба работодателят организира провеждането на инструктаж на работещите и на всички други лица, които могат да бъдат застрашени, по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи.

В тази връзка организирането на провеждането на инструктаж означава не само да бъдат определени правилата и лицата, които да извършат инструктажа, както и да бъдат подготвени необходимите документи, но и инструктажът действително да бъде проведен, а негово провеждане – надлежно контролирано и документирано от работодателя.

Доколкото по делото не са събрани доказателства в тази насока, законосъобразен е изводът на районния съд за правилно наложена санкция, предмет на НП № 23-003851/ 15. 10. 2020 г., издадено от директора на ДИТ-СО към ГД Инспекция по труда.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на

разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23. 11. 2021 г., постановено по НАХД № 15163/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.